

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Αφερεγγυότητα/πτώχευση Αφερεγγυότητα/πτώχευση

Λουξεμβούργο

1 Εναντίον ποιων μπορούν να κινηθούν διαδικασίες αφερεγγυότητας;

Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου γνωρίζει οκτώ διαδικασίες αφερεγγυότητας.

Τρεις από αυτές αφορούν αποκλειστικά τους εμπόρους (φυσικά και νομικά πρόσωπα):

Η πτωχευτική διαδικασία, όπως προβλέπεται από τον εμπορικό κώδικα, συνιστά μια διαδικασία που αποσκοπεί στη ρευστοποίηση της περιουσίας του εμπόρου που κατέστη αφερεγγυός και του οποίου η πιστοληπτική ικανότητα έχει κλονιστεί.

Ο προληπτικός πτωχευτικός συμβιβασμός, όπως προβλέπεται στον νόμο της 14ης Απριλίου 1886 σχετικά με τον προληπτικό πτωχευτικό συμβιβασμό, συνιστά μια διαδικασία που μπορεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να κινηθεί από τον οφειλέτη που πληροί τις προϋποθέσεις της πτώχευσης. Όταν ο συμβιβασμός γίνεται με εγκατάλειψη του ενεργητικού, η διαδικασία έχει ως στόχο, όπως και η διαδικασία της πτώχευσης, να επιτρέψει τη ρευστοποίηση του ενεργητικού του εμπόρου ο οποίος εγκατέλειψε το ενεργητικό του. Ωστόσο, αυτή η διαδικασία διαφέρει από την πτώχευση ως προς το γεγονός ότι ο έμπορος αποφεύγει τις συνέπειες της διαδικασίας πτώχευσης.

Η διαδικασία της ελεγχόμενης διαχείρισης, όπως προβλέπεται από το διάταγμα του Μεγάλου Δουκάτου της 24ης Μαΐου 1935 σχετικά με τη θέσπιση της ελεγχόμενης διαχείρισης, συνιστά μια διαδικασία που αποσκοπεί στην αναδιοργάνωση των υποθέσεων του αιτούντος εμπόρου. Ωστόσο, αυτή η διαδικασία μπορεί επίσης να ζητηθεί και από έμπορο που επιθυμεί τη βέλτιστη δυνατή ρευστοποίηση του ενεργητικού του.

Εκτός από τις προαναφερθείσες διαδικασίες, το δίκαιο του Λουξεμβούργου προβλέπει επίσης, στα άρθρα 593 επ. του Εμπορικού Κώδικα, μια διαδικασία η οποία επιτρέπεται να χορηγηθεί στον έμπορο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αναστολή πληρωμών.

Μια τέταρτη διαδικασία μπορεί να κινηθεί αποκλειστικά από φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν την εμπορική ιδιότητα: πρόκειται για τη διαδικασία υπερχρέωσης, η οποία προβλέπεται από τον νόμο της 8ης Ιανουαρίου 2013 περί υπερχρέωσης, που αποσκοπεί στο να επιτρέψει στον αιτούντα να εξυγιάνει την οικονομική του κατάσταση μέσω της κατάρτισης ενός σχεδίου εξόφλησης των χρεών του.

Επιπλέον, υπάρχουν ειδικές διαδικασίες αφερεγγυότητας για τους συμβολαιογράφους, τα πιστωτικά ιδρύματα, τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις καθώς και τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων (αυτές αφορούν αποκλειστικά μία επαγγελματική κατηγορία ή έναν τομέα δραστηριότητας και δεν θα παρουσιαστούν στο πλαίσιο του παρόντος δελτίου).

2 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας;

1. Πτώχευση

Η πτωχευτική διαδικασία κινείται είτε με δήλωση του οφειλέτη, είτε από έναν ή περισσότερους πιστωτές, είτε αυτεπαγγέλτως.

Η δήλωση πτώχευσης πρέπει να υποβληθεί από τον έμπορο στη γραμματεία του εμπορικού τμήματος του περιφερειακού δικαστηρίου (tribunal d'arrondissement) του τόπου της κατοικίας ή της έδρας, ανάλογα με την περίπτωση, του εμπόρου. Η δήλωση του εμπόρου πρέπει να υποβληθεί εντός προθεσμίας ενός μήνα από τη χρονική στιγμή της πλήρωσης των προϋποθέσεων για την κήρυξη της πτώχευσης.

Αν ένας ή περισσότεροι δανειστές του οφειλέτη εμπόρου αποφασίσουν να κινήσουν διαδικασία πτώχευσης, πρέπει να απευθυνθούν σε δικαστικό επιμελητή ο οποίος, με σχετική κλήση του, καλεί τον έμπορο να εμφανιστεί ενώπιον του εμπορικού τμήματος του αρμόδιου περιφερειακού δικαστηρίου εντός προθεσμίας 8 ημερών (κλήση σε ορισμένη ημερομηνία) προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας της κλήσης για την κήρυξη του εμπόρου σε πτώχευση.

Η πτωχευτική διαδικασία δύναται επίσης να κινηθεί αυτεπαγγέλτως βάσει στοιχείων που διαθέτει το δικαστήριο. Στο πλαίσιο αυτό, το δικαστήριο πρέπει να κλητεύσει, μέσω της γραμματείας, τον πτωχεύσαντα προκειμένου να του παράσχει τη δυνατότητα ακρόασης εν συμβουλίω.

Πριν από την κήρυξη της πτώχευσης εμπόρου, το εμπορικό τμήμα του αρμόδιου περιφερειακού δικαστηρίου (στο εξής «εμποροδικείο») πρέπει να επαληθεύσει αν το οικείο φυσικό πρόσωπο ή εταιρεία πληροί τις ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

εμπορική ιδιότητα: φυσικό πρόσωπο που ασκεί κατ' επάγγελμα (κύριο ή δευτερεύον) πράξεις που χαρακτηρίζονται από τον νόμο ως εμπορικές (για παράδειγμα, πράξεις που απαριθμούνται στο άρθρο 2 του εμπορικού κώδικα) ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει περιβληθεί μία από τις εταιρικές μορφές που προβλέπονται στον τροποποιημένο νόμο της 10ης Αυγούστου 1915 περί εμπορικών εταιρειών (για παράδειγμα: ανώνυμη εταιρεία, εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, συνεταιρισμός, ...)

παύση πληρωμών: η παύση πληρωμών προϋποθέτει ληξιπρόθεσμες οφειλές που είναι ορισμένες, εκκαθαρισμένες και απαιτητές (για παράδειγμα: μισθοί, εισφορές κοινωνικής ασφάλισης, ...) οι οφειλές υπό αίρεση ή προθεσμία και οι απλώς φυσικές ενοχές δεν αρκούν και

μη περαιτέρω χορήγηση πιστώσεων: ο έμπορος δεν μπορεί πλέον να λάβει πίστωση από τις τράπεζες, τους προμηθευτές ή τους πιστωτές του.

Αν και η άρνηση ή η αδυναμία πληρωμής μιας μόνο οφειλής (ανεξαρτήτως του ύψους της) που είναι ορισμένη, εκκαθαρισμένη και απαιτητή αρκεί, καταρχήν, για να κριθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση της παύσης πληρωμών, μια πρόσκαιρη ταμειακή δυσχέρεια δεν αρκεί για την κήρυξη πτώχευσης, αν ο έμπορος είναι σε θέση να λάβει την αναγκαία πίστωση προκειμένου να συνεχίσει τις δραστηριότητές του και να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

2. Προληπτικός πτωχευτικός συμβιβασμός

Ο προληπτικός πτωχευτικός συμβιβασμός αφορά τον «ατυχήσαντα και καλόπιστο οφειλέτη» («débiteur malheureux et de bonne foi»). Η ύπαρξη των ιδιοτήτων αυτών εκτιμάται από το δικαστήριο βάσει των πραγματικών περιστατικών της εκάστοτε υπόθεσης.

Μετά την υποβολή της αίτησης, το εμποροδικείο αναθέτει σε έναν από τους δικαστές του να επαληθεύσει την κατάσταση του αιτούντος και να εκπονήσει έκθεση.

Βάσει αυτής της έκθεσης, το δικαστήριο μπορεί να χορηγήσει περίοδο αναστολής προκειμένου να επιτρέψει στον έμπορο να υποβάλλει συμβιβαστικές προτάσεις προς τους πιστωτές του.

3. Ελεγχόμενη διαχείριση

Ο οφειλέτης έμπορος πρέπει να υποβάλει αιτιολογημένη αίτηση στο εμποροδικείο της περιφέρειας στην οποία έχει την κύρια εγκατάστασή του ή, αν πρόκειται για εταιρεία, την έδρα του.

Για να μπορεί έμπορος να ενταχθεί στη διαδικασία της ελεγχόμενης διαχείρισης, πρέπει να έχει κλονιστεί η πιστοληπτική του ικανότητα ή να τελεί σε κίνδυνο η πλήρης εκπλήρωση των υποχρεώσεών του. Επιπλέον, με την αίτηση πρέπει να επιδιώκεται είτε η αναδιάρθρωση των υποθέσεων του οφειλέτη είτε η βέλτιστη δυνατή ρευστοποίηση του ενεργητικού του. Τέλος, η νομολογία απαιτεί να είναι ο οφειλέτης καλόπιστος. Στο πλαίσιο αυτό, το δικαστήριο έχει τη

διακριτική ευχέρεια να εκτιμήσει, σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, αν υπάρχει ή λείπει η απαιτούμενη καλή πίστη για τη χορήγηση αυτού του πλεονεκτήματος.

4. Υπερχρέωση

Ως υπερχρέωση φυσικού προσώπου χαρακτηρίζεται η κατάσταση κατά την οποία οφειλέτης που έχει την κατοικία του στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου αδυνατεί καταφανώς να ανταποκριθεί στο σύνολο των μη επαγγελματικών οφειλών του, ληξιπρόθεσμων ή που πρόκειται να λήξουν, καθώς και στις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει ως εγγυητής ή ως πρωτοοφειλέτης για την εξόφληση των οφειλών ατομικής επιχείρησης ή εταιρείας της οποίας δεν ήταν, πραγματικά ή νομικά, διαχειριστής.

Η διαδικασία της συλλογικής ρύθμισης των οφειλών αποτελείται από 3 στάδια, και συγκεκριμένα:

το στάδιο της συμβατικής ρύθμισης, το οποίο διεξάγεται ενώπιον της επιτροπής διαμεσολάβησης σε περιπτώσεις υπερχρέωσης,

το στάδιο του δικαστικού διακανονισμού, το οποίο διεξάγεται ενώπιον του ειρηνοδίκειου του τόπου κατοικίας του υπερχρεωμένου οφειλέτη,

και το στάδιο της προσωπικής αποκατάστασης, καλούμενης και «πτώχευσης ιδιώτη», το οποίο διεξάγεται ενώπιον του ειρηνοδίκειου του τόπου κατοικίας του υπερχρεωμένου οφειλέτη.

Επισημαίνεται ότι το στάδιο της «προσωπικής αποκατάστασης», το οποίο είναι επικουρικό έναντι των άλλων δύο σταδίων της διαδικασίας συλλογικής ρύθμισης των οφειλών, μπορεί να ενεργοποιηθεί μόνο όταν ο υπερχρεωμένος οφειλέτης βρίσκεται σε ανεπανόρθωτα επισφαλής κατάσταση που χαρακτηρίζεται από την αδυναμία εφαρμογής:

των μέτρων του σχεδίου συμβατικής ρύθμισης ή έστω

των μέτρων που πρότεινε η επιτροπή διαμεσολάβησης στο πλαίσιο της διαδικασίας συμβατικής ρύθμισης και

των μέτρων που καθορίστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας του δικαστικού διακανονισμού.

Επισημαίνεται ακόμη ότι οι αιτήσεις υπαγωγής στη διαδικασία συμβατικής ρύθμισης των οφειλών υποβάλλονται στον πρόεδρο της επιτροπής διαμεσολάβησης.

Έντυπο αίτησης υπαγωγής στη διαδικασία συμβατικής ρύθμισης των οφειλών διατίθεται στον ιστότοπο <https://justice.public.lu/fr.html> στην ακόλουθη

διαδικτυακή διεύθυνση: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

Επιπλέον, οι πιστωτές του υπερχρεωμένου οφειλέτη υποχρεούνται να αναγγείλουν τις απαιτήσεις τους στην υπηρεσία ενημέρωσης και συμβουλών για θέματα υπερχρέωσης. Έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων διατίθεται στον ιστότοπο <https://justice.public.lu/fr.html> στην ακόλουθη διαδικτυακή διεύθυνση:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

3 Ποια περιουσιακά στοιχεία ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία; Πώς αντιμετωπίζονται τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από τον οφειλέτη ή που περιέρχονται σε αυτόν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

1. Πτώχευση

Από την έκδοση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, ο πτωχεύσας στερείται αυτοδικαίως του δικαιώματος διαχείρισης όλων των περιουσιακών του στοιχείων, ακόμη και εκείνων που μπορεί να περιέλθουν στον ίδιο μετά την έκδοση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση.

Η αποστέρηση αφορά τόσο τα κινητά όσο και τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία του πτωχεύσαντος. Αυτός ο μηχανισμός αποσκοπεί στην προστασία των συμφερόντων των υφιστάμενων πιστωτών, που συγκροτούν την ομάδα των πιστωτών.

Γενικά, ο σύνδικος της πτώχευσης μεταβιβάζει στις εγκαταστάσεις του πτωχεύσαντος προκειμένου να συντάξει απογραφή των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται εκεί. Συναφώς, ο σύνδικος πρέπει να διακρίνει μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν πλήρως στον πτωχεύσαντα και των περιουσιακών στοιχείων επί των οποίων τρίτοι διατηρούν εμπράγματα δικαιώματα.

Στη συνέχεια, ο σύνδικος πρέπει, στο πλαίσιο της ρευστοποίησης της κινητής και ακίνητης περιουσίας, να εκποιήσει την περιουσία του πτωχεύσαντα προς το συμφέρον της ομάδας των πιστωτών. Ο σύνδικος χρειάζεται δικαστική άδεια για την εκποίηση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων. Τα κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία εκποιούνται όπως ορίζεται από τον Εμπορικό Κώδικα. Το προϊόν της ρευστοποίησης πιστώνεται σε τραπεζικό λογαριασμό που ανοίγεται στο όνομα της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Υπερχρέωση

Ο δικαστής μεριμνά ώστε να καταρτιστεί ισολογισμός της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης του οφειλέτη, να επαληθευθούν οι απαιτήσεις και να αποτιμηθούν τα στοιχεία τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού.

Αφού αποφασίσει την έναρξη της διαδικασίας προσωπικής αποκατάστασης και διαπιστώσει την ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων προς ρευστοποίηση, ο δικαστής προβαίνει στη δικαστική ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.

Ο ειρηνοδίκης αποφαινεται σχετικά με τις αμφισβητούμενες απαιτήσεις και διατάσσει τη ρευστοποίηση της προσωπικής περιουσίας του οφειλέτη. Μόνο τα αντικείμενα οικιακής χρήσης που είναι απαραίτητα για την καθημερινή διαβίωση και τα μη επαγγελματικά αντικείμενα που είναι απαραίτητα για την άσκηση της επαγγελματικής του δραστηριότητας εξαιρούνται από τη ρευστοποίηση. Η δικαστική ρευστοποίηση της περιουσίας του υπερχρεωμένου οφειλέτη στο πλαίσιο της διαδικασίας προσωπικής αποκατάστασης γίνεται σύμφωνα με τον σκοπό του νόμου, που είναι η εξυγίανση της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, με ταυτόχρονη παροχή σ' αυτόν και στην οικογένειά του της δυνατότητας αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Τα δικαιώματα και οι πράξεις του οφειλέτη επί της περιουσίας του ασκούνται καθ' όλη τη διάρκεια της εκκαθάρισης από εκκαθαριστή που διορίζει το δικαστήριο.

Ο εκκαθαριστής έχει προθεσμία 6 μηνών για την πώληση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη μέσω απευθείας πώλησης ή αναγκαστικού πλειστηριασμού.

Αποτελέσματα της διαδικασίας προσωπικής αποκατάστασης:

αν το προϊόν της δικαστικής ρευστοποίησης της περιουσίας επαρκεί για την ικανοποίηση των πιστωτών: ο δικαστής κηρύσσει την περάτωση της διαδικασίας αν το προϊόν της δικαστικής ρευστοποίησης της περιουσίας δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των πιστωτών: ο δικαστής κηρύσσει την περάτωση της διαδικασίας λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού

ο οφειλέτης δεν διαθέτει άλλα περιουσιακά στοιχεία πέραν από αντικείμενα οικιακής χρήσης που είναι απαραίτητα για την καθημερινή διαβίωσή του και από μη επαγγελματικά αντικείμενα που είναι απαραίτητα για την άσκηση της επαγγελματικής του δραστηριότητας: ο δικαστής κηρύσσει την περάτωση της διαδικασίας λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού

το ενεργητικό αποτελείται μόνο από στοιχεία που στερούνται αγοραίας αξίας ή των οποίων το κόστος πώλησης θα ήταν προδήλως δυσανάλογο σε σχέση με την αγοραία αξία τους: ο δικαστής κηρύσσει την περάτωση της διαδικασίας λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού.

Η περάτωση της διαδικασίας λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού έχει ως αποτέλεσμα τη διαγραφή όλων των μη επαγγελματικών οφειλών του οφειλέτη.

Ωστόσο, εξαιρούνται από τη διαγραφή των μη επαγγελματικών οφειλών του οφειλέτη:

οι οφειλές που έχουν εξοφληθεί από εγγυητή ή συνοφειλέτη αντί του οφειλέτη

οι οφειλές που προβλέπονται στο άρθρο 46 του νόμου, δηλαδή οι τρέχουσες οφειλές διατροφής και οι χρηματικές αποζημιώσεις που έχουν επιδικαστεί σε θύματα εκ προθέσεως εγκλήματος βίας για τη σωματική βλάβη που υπέστησαν.

Εντούτοις, οι οφειλές που προβλέπονται στο άρθρο 46 του νόμου μπορούν να διαγραφούν στο μέτρο που ο ενδιαφερόμενος πιστωτής έχει δώσει τη συγκατάθεσή του για την άφεση, την αναδιάρθρωση ή τη διαγραφή των εν λόγω οφειλών.

4 Ποιες εξουσίες έχουν ο οφειλέτης και ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας, αντίστοιχα;

1. Πτώχευση

Από την έκδοση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, ο πτωχεύσας στερείται αυτοδικαίως του δικαιώματος διαχείρισης όλων των περιουσιακών του στοιχείων, ακόμη και εκείνων που μπορεί να περιέλθουν σε αυτόν.

Από την έκδοση της προαναφερθείσας απόφασης, η διαχείριση της περιουσίας του πτωχεύσαντος ανατίθεται στον σύνδικο.

Όταν ο πτωχεύσας είναι νομικό πρόσωπο, η πτωχευτική περιουσία αποτελείται από το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού της εταιρείας, χωρίς να συνυπολογίζονται τα δικαιώματα που διαθέτουν οι εταίροι με την ιδιότητά τους αυτή.

Οι σύνδικοι επιλέγονται μεταξύ προσώπων που παρέχουν τις υψηλότερες δυνατές εγγυήσεις ως προς την αποτελεσματικότητα και την εντιμότητα της εκ μέρους τους διαχείρισης.

Στην πράξη, οι δικαστές του εμπορικού τμήματος του αρμόδιου περιφερειακού δικαστηρίου επιλέγουν τους συνδίκους από τον κατάλογο δικηγόρων.

Εντούτοις, στην περίπτωση που το συμφέρον της πτωχευτικής διαδικασίας το απαιτεί, το δικαστήριο μπορεί επίσης να διορίσει συμβολαιογράφους ή λογιστές /ελεγκτές επιχειρήσεων.

Οι πτωχευτικές υποθέσεις, όπως όλες οι υποθέσεις που αφορούν εμπόρους, υπάγονται στην αρμοδιότητα του εμποροδικείου.

Το εμποροδικείο εκδίδει την απόφαση κήρυξης της πτώχευσης, καθορίζει την ημερομηνία της παύσης των πληρωμών, διορίζει τους διάφορους συμμετέχοντες στη διαδικασία (εισηγητή-δικαστή, σύνδικο), ορίζει την ημερομηνία της αναγγελίας των απαιτήσεων και την ημερομηνία κλεισίματος του πρακτικού επαλήθευσης των απαιτήσεων και κηρύσσει την περάτωση της πτωχευτικής διαδικασίας.

Η διαχείριση της περιουσίας του πτωχεύσαντος ανατίθεται σε σύνδικο που διορίζεται από το δικαστήριο και ο οποίος είναι επιφορτισμένος με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του οφειλέτη και με διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης μεταξύ των διαφόρων πιστωτών, τηρουμένων των κανόνων για τα προνόμια και τις εμπράγματα ασφάλειες.

Ο εισηγητής-δικαστής είναι επιφορτισμένος με την παρακολούθηση των διαδικασιών, της διαχείρισης και της εκκαθάρισης της πτώχευσης. Ο εισηγητής-δικαστής παρουσιάζει, σε επ' ακροατηρίου συζήτηση, έκθεση σχετικά με τις διαφορές που μπορεί να προκύψουν και διατάσσει τα επείγοντα μέτρα που είναι αναγκαία για την προστασία και τη διατήρηση των στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας. Ο εισηγητής-δικαστής προεδρεύει επίσης των συνελεύσεων των πιστωτών του πτωχεύσαντος.

Από την κήρυξη της πτώχευσης, ο πτωχεύσας έμπορος στερείται της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων του και δεν μπορεί να πραγματοποιεί πληρωμές, συναλλαγές και άλλες πράξεις επ' αυτών.

2. Υπερχρέωση

Όσον αφορά τις υποχρεώσεις του οφειλέτη και τα αποτελέσματα της υπαγωγής των περιουσιακών του στοιχείων στη διαδικασία της συλλογικής ρύθμισης οφειλών, πρέπει να σημειωθεί ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να τηρεί προσήκουσα συμπεριφορά.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου προσήκουσας συμπεριφοράς, ο οφειλέτης υποχρεούται:

να συνεργάζεται με τις αρχές και τα όργανα που συμμετέχουν στη διαδικασία, αποδεχόμενος να κοινοποιεί αυτοβούλως όλες τις πληροφορίες σχετικά με την περιουσία του, τα εισοδήματά του, τις οφειλές του και τις μεταβολές που επέρχονται στην κατάστασή του,

να ασκεί, στο μέτρο του εφικτού, αμειβόμενη δραστηριότητα που αντιστοιχεί στις ικανότητές του,

να μην επιδεινώνει τον βαθμό της αφερεγγυότητάς του και να ενεργεί καλόπιστα με σκοπό τη μείωση των οφειλών του,

να μην ευνοεί κανέναν πιστωτή, με εξαίρεση τους δικαιούχους διατροφής ως προς τις τρέχουσες απαιτήσεις τους, τους εκμισθωτές ως προς τις τρέχουσες απαιτήσεις τους για τα μισθώματα μιας κατοικίας που αντιστοιχεί στις στοιχειώδεις ανάγκες του οφειλέτη, τους παρόχους υπηρεσιών και προϊόντων που είναι αναγκαία για μια αξιοπρεπή διαβίωση, και τους πιστωτές του που διατηρούν τρέχουσες απαιτήσεις που σχετίζονται με την εκτέλεση κατά του οφειλέτη απόφασης που επιδικάζει αποζημίωση λόγω σωματικής βλάβης απορρέουσας από εκ προθέσεως έγκλημα βίας, να τηρεί τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει στο πλαίσιο της διαδικασίας.

Στη διαδικασία συμμετέχουν **δύο τύποι οργάνων**, ανάλογα με το αν πρόκειται για **το συμβατικό στάδιο ή το δικαστικό στάδιο**.

Το **στάδιο της συμβατικής ρύθμισης των οφειλών** διεξάγεται ενώπιον της επιτροπής διαμεσολάβησης. Η επιτροπή διαμεσολάβησης αποτελείται από μέλη τα οποία διορίζονται από τον υπουργό, περιλαμβάνει έναν πρόεδρο και έναν γραμματέα και συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά ανά τρίμηνο. Για να γίνουν δεκτοί στην επιτροπή διαμεσολάβησης, οι υποψήφιοι πρέπει να προσκομίσουν, μεταξύ άλλων, αντίγραφο του ποινικού τους μητρώου, ενώ, αφού διοριστούν, υποχρεούνται από τον νόμο να ενημερώνουν τον υπουργό για κάθε ποινική δίωξη κατάδικη εναντίον τους, ώστε να αντικατασταθούν. Τα μέλη της επιτροπής διαμεσολάβησης λαμβάνουν αποζημίωση ύψους 10 ευρώ ανά συνεδρίαση, ενώ ο πρόεδρος λαμβάνει αποζημίωση ύψους 20 ευρώ ανά συνεδρίαση.

Η επιτροπή διαμεσολάβησης αποφαινεται, μεταξύ άλλων, για την αποδοχή των αιτήσεων υπαγωγής στη διαδικασία και το παραδεκτό των αναγγελιών απαιτήσεων, ενώ εγκρίνει ή τροποποιεί τα προσχέδια συμβατικής ρύθμισης των οφειλών που της υποβάλλονται, κατόπιν έρευνας της υπηρεσίας ενημέρωσης και συμβουλών για θέματα υπερχρέωσης (εφεξής «υπηρεσία»).

Αν, εντός έξι μηνών από την απόφαση της επιτροπής για κίνηση της διαδικασίας, το προταθέν σχέδιο δεν έχει γίνει αποδεκτό από τα ενδιαφερόμενα μέρη, η επιτροπή συντάσσει πρακτικό αποτυχίας με το οποίο πιστοποιείται η αποτυχία της διαδικασίας της συμβατικής ρύθμισης. Εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης του πρακτικού αποτυχίας, ο οφειλέτης μπορεί να κινήσει διαδικασία δικαστικού διακανονισμού ενώπιον του ειρηνοδικείου του τόπου κατοικίας του. Αν ο οφειλέτης δεν υποβάλει τέτοια αίτηση εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, δεν μπορεί να κινήσει εκ νέου διαδικασία συλλογικής ρύθμισης των οφειλών του πριν από την πάροδο δύο ετών από την ημερομηνία δημοσίευσης του πρακτικού αποτυχίας στο μητρώο.

Σε περίπτωση που τεθεί σε εφαρμογή **το στάδιο του δικαστικού διακανονισμού**, τα μέρη καλούνται ενώπιον του ειρηνοδίκη, ο οποίος μπορεί να απαιτήσει να του κοινοποιηθούν όλα τα έγγραφα ή στοιχεία που θα του επιτρέψουν να διαπιστώσει την περιουσία του οφειλέτη (ενεργητικό και παθητικό).

Βάσει των στοιχείων που του υποβάλλονται, ο δικαστής καταρτίζει σχέδιο διακανονισμού, το οποίο περιλαμβάνει μέτρα που θα επιτρέψουν στον οφειλέτη να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

Το σχέδιο διακανονισμού που καταρτίζεται από τον δικαστή έχει μέγιστη διάρκεια επτά ετών και μπορεί να καταργηθεί σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων (κυρίως αν ο οφειλέτης δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που του έχουν επιβληθεί με το σχέδιο διακανονισμού).

3. Ελεγχόμενη διαχείριση

Στο πλαίσιο της διαδικασίας ελεγχόμενης διαχείρισης, ο οφειλέτης χάνει την εξουσία λήψης αποφάσεων προς όφελος των επιτρόπων, οι οποίοι επιφορτίζονται με την πραγματοποίηση απογραφής και την κατάρτιση είτε σχεδίου αναδιοργάνωσης είτε σχεδίου ρευστοποίησης και κατανομής του ενεργητικού. Συνεπώς, απαγορεύεται στον οφειλέτη να παρεμβαίνει κατά τρόπο που παρεμποδίζει την αποστολή των επιτρόπων που διορίζονται στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας.

4. Πτωχευτικός συμβιβασμός

Κατά τη διάρκεια του πτωχευτικού συμβιβασμού, ο οφειλέτης δεν μπορεί να προβεί σε πώληση, παραχώρηση υποθήκης ή ανάληψη υποχρεώσεων χωρίς την άδεια του εντεταλμένου δικαστή. Ο εντεταλμένος δικαστής, από την πλευρά του, προβαίνει σε απογραφή και ανάλυση της κατάστασης της επιχείρησης, ενώ μπορεί, εφόσον το κρίνει απαραίτητο, να διορίσει εμπειρογνώμονες για να τον συνδράμουν.

5 Κάτω από ποιες προϋποθέσεις μπορεί να προταθεί συμφηφισμός;

Με εξαίρεση τη διαδικασία του πτωχευτικού συμβιβασμού, οι διάφορες διαδικασίες που προαναφέρθηκαν δεν καταργούν τα προνόμια των πιστωτών.

1. Πτωχευτικός συμβιβασμός

Οι εμπραγμάτως ασφαλισμένοι πιστωτές που συμμετέχουν στην ψηφοφορία του πτωχευτικού συμβιβασμού χάνουν την ιδιότητά τους των προνομιούχων πιστωτών (άρθρο 10 του νόμου της 14ης Απριλίου 1886).

2. Πτώχευση

«Σε περίπτωση πτώχευσης, σύμφωνα με πάγια νομολογία, από την έκδοση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, δεν μπορεί να υπάρξει κανένας συμφηφισμός, ούτε εκ του νόμου ούτε δικαστικός ούτε συμβατικός, ακόμη και μεταξύ προϋφιστάμενων απαιτήσεων, αν έχουν εν τω μεταξύ απολέσει κάποια από τις τρεις ιδιότητες της ρευστότητας, του απαιτητού και της αντιπαξιμότητας. Μολονότι η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση εμποδίζει τον εκ του νόμου συμφηφισμό, δεν θα πρέπει να συναχθεί ότι αυτό είναι απόλυτο ή ότι ισχύει αναδρομικά. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση δεν εμποδίζει τον **εκ του νόμου συμφηφισμό** αν οι προϋποθέσεις του συμφηφισμού πληρούνταν πριν από την έναρξη της πτωχευτικής διαδικασίας. Το εφετείο έχει κρίνει ότι “η ύποπτη περίοδος δεν εμποδίζει τέτοιου είδους συμφηφισμό. Ο εκ του νόμου συμφηφισμός επέρχεται παρά την παύση πληρωμών. Δεν πρόκειται για πράξη του οφειλέτη, επέρχεται ανεξαρτήτως γνώσης του το άρθρο 445 του εμπορικού κώδικα δεν τον προβλέπει.”

Όσον αφορά τον **δικαστικό συμφηφισμό**, τέτοιος συμφηφισμός δεν μπορεί να επιβληθεί μετά την έναρξη συλλογικής διαδικασίας. Εντούτοις, μπορεί να επέλθει κατά τη διάρκεια της ύποπτης περιόδου, υπό την προϋπόθεση ότι η απόφαση που τον επιβάλλει έχει καταστεί αμετάκλητη (αδυναμία άσκησης ένδικων μέσων). Στην περίπτωση αυτή, ο συμφηφισμός μπορεί να παραγάγει αποτελέσματα μόνο από την ημέρα έκδοσης της απόφασης.

Όσον αφορά τον **συμβατικό συμφηφισμό**, προφανώς δεν μπορεί να επέλθει μετά την έναρξη της συλλογικής διαδικασίας. Επιπλέον, δεν μπορεί να επέλθει κατά τη διάρκεια της ύποπτης περιόδου, διότι θεωρείται από το άρθρο 445 του εμπορικού κώδικα ως ανώμαλος τρόπος εκπλήρωσης οφειλής, με αποτέλεσμα να είναι άκυρος. [1]»

Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι ο νόμος της 5ης Αυγούστου 2005 για τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις προβλέπει ειδικές εξαιρέσεις από τους προαναφερθέντες κανόνες όσον αφορά, για παράδειγμα, τις ρήτρες συμφηφισμού που έχουν συναφθεί μεταξύ των μερών κατά την ημέρα έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας [ή ακόμα και μετά την έναρξη της διαδικασίας (βλ. άρθρα 18 και επόμενα του νόμου της 5ης Αυγούστου 2005 για τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις)].

3. Ελεγχόμενη διαχείριση

Σε περίπτωση ελεγχόμενης διαχείρισης, πτωχευτικού συμβιβασμού ή αναστολής πληρωμών, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί συμφηφισμός από τη στιγμή που ο οφειλέτης στερηθεί την εξουσία διάθεσης των δικαιωμάτων και των περιουσιακών στοιχείων του.

[1] «*La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite*» (Ο συμφηφισμός ως εξασφάλιση απαίτησης έναντι οφειλέτη υπό πτώχευση), Pierre HURT, J.T. 2010, σελ. 30.

6 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των υφισταμένων συμβάσεων στις οποίες ο οφειλέτης αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος;

Μία από τις πρώτες δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο σύνδικος μετά την έναρξη της πτώχευσης είναι η διαχείριση των ισχυουσών συμβάσεων που έχουν συναφθεί πριν από την κήρυξη της πτώχευσης. Εκτός από τις συμβάσεις εργασίας, οι οποίες λήγουν αυτοδικαίως την ημέρα της κήρυξης της πτώχευσης (άρθρο 12-1 του εργατικού κώδικα), γίνεται παραδοσιακά δεκτό ότι οι ισχύουσες συμβάσεις παραμένουν σε ισχύ μέχρις ότου καταγγελθούν από τον σύνδικο. Ο σύνδικος πρέπει να εξισορροπήσει τα αντίρροπα συμφέροντα προκειμένου να αποφασίσει αν θα συνεχίσει προσωρινά την εκτέλεση των συμβάσεων ή όχι. Σε περίπτωση ύπαρξης συμβατικών ρητρών που προβλέπουν λύση της σύμβασης σε περίπτωση πτώχευσης ενός από τα μέρη, ο σύνδικος πρέπει να αποφασίσει αν θα αμφισβητήσει την ισχύ αυτών των ρητρών ή όχι (δεδομένου ότι η ισχύς αυτών των ρητρών είναι αμφισβητήσιμη για παράδειγμα, αυτές οι ρήτρες θεωρούνται άκυρες στο Βέλγιο όταν περιέχονται σε σύμβαση εμπορικής μίσθωσης).

Εν πάση περιπτώσει, ο σύνδικος είναι, καταρχήν, αυτός που επιλέγει μεταξύ της εκτέλεσης και της καταγγελίας των συμβάσεων. Σε περίπτωση που ο αντισυμβαλλόμενος αντιδράσει επικαλούμενος αυτόματη λύση της σύμβασης λόγω της πτώχευσης, ο σύνδικος αναλαμβάνει τον κίνδυνο δικαστικής διαφοράς με αβέβαιο αποτέλεσμα και δημιουργίας νέων εξόδων που θα επιβαρύνουν την πτωχευτική περιουσία[1].

[1] Πηγές: «*Les procédures collectives au Luxembourg*» (Συλλογικές διαδικασίες στο Λουξεμβούργο), Yvette HAMILIUS και Brice HELLINCKX (συγγραφείς του 3ου κεφαλαίου), εκδόσεις Larcier 2014, σελ. 86.

7 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των ατομικών διώξεων εκ μέρους πιστωτών (εκτός εάν υφίσταται εκκρεμοδικία);

1. Πτωχευτικός συμβιβασμός, πτώχευση, αναστολή πληρωμών και ελεγχόμενη διαχείριση

Κατά τις διαδικασίες του πτωχευτικού συμβιβασμού, της πτώχευσης, της αναστολής πληρωμών και της ελεγχόμενης διαχείρισης, οι πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του εμπόρου και της περιουσίας του αναστέλλονται. Αντιθέτως, στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν υπάρχει νομοθεσία που να εμποδίζει τους πιστωτές να διενεργήσουν πράξεις που αποσκοπούν στη διατήρηση της ακεραιότητας της περιουσίας του οφειλέτη τους.

Σε όλες αυτές τις διαδικασίες, ο οφειλέτης στερείται της εξουσίας ελεύθερης διάθεσης της περιουσίας του. «Από την έκδοση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση μέχρι την περάτωση της διαδικασίας, δεν μπορεί να ασκηθεί ένδικο βοήθημα κατά μόνου του πτωχεύσαντος αναφορικά με τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία καταλαμβάνει η αποστέρηση της εξουσίας διάθεσης.» (Λουξ. 12 Ιανουαρίου 1935, αρ. 14, σελ. 27) «Οι εγχειρόγραφοι και οι γενικώς προνομιούχοι πιστωτές δεν μπορούν, κατά τη διάρκεια της πτώχευσης, να ζητήσουν την έκδοση απόφασης καταδίκης του πτωχεύσαντος ή του συνδίκου, αλλά μπορούν να ενεργήσουν μόνο με την αναγγελία της απαίτησής τους ή με την άσκηση αγωγής για την αναγνώριση της απαίτησής τους.» (Εφ. 13 Νοεμβρίου 1997, αρ. 30, σελ. 265).

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ωστόσο, πράξεις διάθεσης μπορούν να διενεργηθούν με την έγκριση του προσώπου που έχει διοριστεί από το εμποροδικείο (σε υποθέσεις αναστολής πληρωμών ή ελεγχόμενης διαχείρισης).

Επιπλέον, η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση καθιστά τις μη ληξιπρόθεσμες οφειλές απαιτητές και διακόπτει την τοκογονία.

2. Υπερχρέωση

Σε περίπτωση συλλογικής ρύθμισης των οφειλών, η απόφαση αποδοχής της αίτησης του οφειλέτη από την επιτροπή επιφέρει αυτοδικαίως αναστολή της εφαρμογής μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της περιουσίας του οφειλέτη, με εξαίρεση τα μέτρα που αφορούν οφειλές διατροφής, αναστολή της τοκογονίας και το απαιτητό των μη ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Σε περίπτωση αποτυχίας του συμβατικού σταδίου, ο ειρηνοδίκης ενώπιον του οποίου διεξάγεται το δικαστικό στάδιο μπορεί να αναστείλει την εφαρμογή μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης υπό τους ίδιους όρους.

8 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των εκκρεμών κατά τον χρόνο της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας δικών;

Οι διαδικασίες που εκκρεμούν κατά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεχίζονται εγκύρως από τον σύνδικο υπό την ιδιότητά του αυτή. Ωστόσο, οι διάδικοι που έχουν κινήσει τις εν λόγω δίκες πρέπει να ομαλοποιήσουν τη διαδικασία προσεπικαλώντας τον σύνδικο, ο οποίος είναι ο μόνος που νομιμοποιείται να εκπροσωπεί έγκυρα τον πτωχεύσαντα οφειλέτη.

Σε περίπτωση καταδίκης του οφειλέτη, οι πιστωτές που κίνησαν τη διαδικασία πριν από την πτώχευσή του αποκτούν τίτλο τον οποίο μπορούν να επικαλεστούν στο πλαίσιο της εκκαθάρισης της πτώχευσης. Ωστόσο, η αναγκαστική εκτέλεση του τίτλου αυτού δεν είναι εφικτή δεδομένου ότι η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση έχει ως αποτέλεσμα την αποστέρηση του οφειλέτη από τη διαχείριση της περιουσίας του.

9 Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της συμμετοχής των πιστωτών στη διαδικασία αφερεγγυότητας;

1. Πτώχευση

Η δημοσίευση της πτώχευσης σε μία ή περισσότερες εφημερίδες που διανέμονται στο Λουξεμβούργο ενημερώνει τους πιστωτές για την πτώχευση του οφειλέτη τους. Στη συνέχεια, αυτοί οφείλουν να καταθέσουν στη γραμματεία του εμπορικού τμήματος του αρμόδιου περιφερειακού δικαστηρίου την αναγγελία των απαιτήσεών τους και τους σχετικούς τίτλους τους, εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση. Ο γραμματέας καταχωρίζει τις απαιτήσεις και χορηγεί απόδειξη.

Οι αναγγελίες των απαιτήσεων πρέπει να υπογράφονται και να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, το όνομα, το επώνυμο, το επάγγελμα και την κατοικία των πιστωτών, το ύψος και την αιτία της απαίτησης, καθώς και τις τυχόν εγγυήσεις και τους τίτλους που διασφαλίζουν ή αποδεικνύουν, αντίστοιχα, τις απαιτήσεις. Στη συνέχεια, πραγματοποιείται επαλήθευση των αναγγελθεισών απαιτήσεων παρουσία του συνδίκου, του πτωχεύσαντος οφειλέτη και του εισηγητή-δικαστή. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, αν υπάρξουν αμφισβητήσεις, μπορούν να κληθούν οι πιστωτές για να παράσχουν εξηγήσεις σχετικά με την απαίτησή τους, ώστε να εξακριβωθεί π.χ. η βεβαιότητα ή το ακριβές ύψος αυτής, στο πλαίσιο κατ' αντιμωλία εξέτασης.

Αν ο σύνδικος έχει εντοπίσει στοιχεία ενεργητικού που μπορούν να διανεμηθούν μεταξύ των πιστωτών, καλεί τους πιστωτές σε συνεδρίαση απόδοσης λογαριασμού, στην οποία οι πιστωτές μπορούν να λάβουν θέση ως προς το σχέδιο διανομής.

Σε περίπτωση ανεπάρκειας του ενεργητικού, κηρύσσεται η περάτωση της πτώχευσης.

Αν ο σύνδικος δεν εκπληρώνει τα καθήκοντά του κατά τρόπο ικανοποιητικό για τους πιστωτές, αυτοί μπορούν να απευθυνθούν στον εισηγητή-δικαστή, ο οποίος, αν το κρίνει απαραίτητο, μπορεί να αντικαταστήσει τον σύνδικο.

2. Ελεγχόμενη διαχείριση

Στο πλαίσιο της ελεγχόμενης διαχείρισης, οι επίτροποι οφείλουν να κοινοποιήσουν στους πιστωτές τις λεπτομέρειες του προτεινόμενου σχεδίου αναδιοργάνωσης ή ρευστοποίησης του ενεργητικού.

Στην περίπτωση αυτή, οι πιστωτές μπορούν να κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Εντός δεκαπέντε ημερών από την ενημέρωσή τους, οι πιστωτές οφείλουν να ενημερώσουν τη γραμματεία σχετικά με τη συμφωνία ή την αντίθεσή τους στο σχέδιο, το οποίο μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνο αν εγκριθεί από περισσότερους από τους μισούς πιστωτές και οι απαιτήσεις αυτών αντιπροσωπεύουν περισσότερο από το ήμισυ του παθητικού.

3. Πτωχευτικός συμβιβασμός

Στο πλαίσιο του συμβιβασμού, συγκαλείται συνέλευση των πιστωτών, προκειμένου να δοθεί στους πιστωτές η δυνατότητα να συζητήσουν τις προτάσεις συμβιβασμού που έχει καταρτίσει ο εντεταλμένος δικαστής. Στο πλαίσιο αυτό, οι πιστωτές οφείλουν να αναγγείλουν τις απαιτήσεις τους και, επιπλέον, να δηλώσουν αν συμφωνούν ή όχι με τις εν λόγω προτάσεις συμβιβασμού.

Στη συνέχεια, οι πιστωτές μπορούν να υποβάλουν εκ νέου τις παρατηρήσεις τους κατά τη συζήτηση για την επικύρωση του συμβιβασμού. Μπορούν επίσης να ασκήσουν έφεση κατά της απόφασης επικύρωσης του συμβιβασμού, αν δεν είχαν κληθεί στη συνέλευση των πιστωτών ή είχαν καταψηφίσει τις προτάσεις συμβιβασμού.

4. Υπερχρέωση

Καταρχάς, κατά το στάδιο της συμβατικής ρύθμισης, οι πιστωτές οφείλουν να αναγγείλουν την απαίτησή τους στην υπηρεσία ενημέρωσης και συμβουλών για θέματα υπερχρέωσης. Στη συνέχεια, οι πιστωτές μπορούν να συμμετάσχουν ενεργά στην εκπόνηση σχεδίου συμβατικής ρύθμισης από την εν λόγω υπηρεσία.

Ακολούθως, η επιτροπή διαμεσολάβησης σε θέματα υπερχρέωσης συγκαλεί τους πιστωτές και τους εκθέτει τις προτάσεις που εκπονήθηκαν στο πλαίσιο της συμβατικής ρύθμισης. Στη συνέχεια, για να εγκριθεί το σχέδιο συμβατικής ρύθμισης, πρέπει να γίνει δεκτό από τουλάχιστον το εξήντα τοις εκατό των πιστωτών των οποίων οι απαιτήσεις αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το εξήντα τοις εκατό του συνόλου των απαιτήσεων. Σιωπή πιστωτή λογίζεται ως αποδοχή του σχεδίου.

10 Με ποιον τρόπο μπορεί ο διαχειριστής/διαχειρίστρια αφερεγγυότητας να χρησιμοποιήσει ή να διαθέσει περιουσιακά στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας;

Οι σύνδικοι της πτώχευσης εκπροσωπούν τόσο τον πτωχεύσαντα όσο και την ομάδα των πιστωτών αυτού υπό τη διπλή τους αυτή ιδιότητα, δεν είναι επιφορτισμένοι μόνο με τη διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας, αλλά νομιμοποιούνται επίσης να προβαίνουν, ως ενάγοντες ή εναγόμενοι, σε όλες τις ενέργειες που αποσκοπούν στη διατήρηση της υπέγγυας έναντι των πιστωτών περιουσίας του οφειλέτη, καθώς και στην ανάκτηση ή την αύξηση αυτής της περιουσίας, προς το κοινό συμφέρον των εν λόγω πιστωτών. (Εφετείο, 2 Ιουλίου 1880, αρ. 2, σελ. 49).

Ο σύνδικος ασκεί τα ένδικα βοηθήματα αναφορικά με την υπέγγυα έναντι των πιστωτών περιουσία του οφειλέτη, δηλαδή τα ένδικα βοηθήματα που αποσκοπούν στην ανάκτηση, την προστασία ή την εκκαθάριση της εν λόγω περιουσίας. (Εφετείο, 25 Φεβρουαρίου 2015, αρ. 37, σελ. 483).

Όσον αφορά τις συμβάσεις που είναι σε ισχύ μετά την κήρυξη της πτώχευσης, ο σύνδικος πρέπει να αποφασίσει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τις καταγγείλει ή αν ενδείκνυται, εφόσον παράγουν ενεργητικό, να συνεχίσει να τις εκτελεί με σκοπό την επακόλουθη εκπλήρωση υποχρεώσεων του πτωχεύσαντος.

11 Ποιες απαιτήσεις δύνανται να αναγγελθούν κατά της πτωχευτικής περιουσίας του οφειλέτη και με ποιον τρόπο αντιμετωπίζονται οι απαιτήσεις που προκύπτουν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Όλοι οι πιστωτές πρέπει να αναγγείλουν τις απαιτήσεις τους, ανεξάρτητα από τη φύση της απαίτησης και από το αν είναι προνομιούχα ή όχι. Ωστόσο, από τη διαδικασία αυτή εξαιρούνται οι ομαδικές απαιτήσεις, δηλαδή εκείνες που προέκυψαν μεταγενέστερα και δημιουργήθηκαν προς το συμφέρον της πτωχευτικής διαδικασίας (για παράδειγμα: αμοιβή του συνδίκου, μισθώματα που προέκυψαν μετά την κήρυξη της πτώχευσης κ.λπ.).

Όσον αφορά τις ομαδικές απαιτήσεις, οι οποίες προκύπτουν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και ως αποτέλεσμα της διαχείρισης της πτώχευσης ή της συνέχισης ορισμένων δραστηριοτήτων της πτωχεύσασας επιχείρησης, αυτές ικανοποιούνται πρώτες, πριν από τη διανομή του υπόλοιπου ενεργητικού μεταξύ των πτωχευτικών πιστωτών. Συνεπώς, οι ομαδικές απαιτήσεις ικανοποιούνται σε κάθε περίπτωση κατά προτεραιότητα έναντι των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών.

12 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν την αναγγελία, την εξέλεξη και την τελική επαλήθευση των απαιτήσεων;

1. Πτώχευση

Στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας, η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση δημοσιεύεται με διάφορα μέσα (Τύπος, καταχώριση στο εμποροδικείο), ώστε οι δανειστές του πτωχεύσαντος οφειλέτη να λάβουν γνώση της κατάστασης και να παρουσιαστούν (άρθρο 472 του εμπορικού κώδικα).

Οι πιστωτές πρέπει στη συνέχεια να προβούν σε αναγγελία των απαιτήσεών τους στη γραμματεία του εμποροδικείου και να καταθέσουν τα δικαιολογητικά τους (άρθρο 496 του εμπορικού κώδικα).

Σχετικό έντυπο που επιτρέπει στους πιστωτές να προβούν στην αναγγελία της απαίτησής τους διατίθεται ηλεκτρονικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

<https://justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance.html>.

Οι απαιτήσεις επαληθεύονται από τον σύνδικο που είναι επιφορτισμένος με την εκκαθάριση της πτώχευσης και μπορούν να αμφισβητηθούν από αυτόν (άρθρο 500 του εμπορικού κώδικα).

Οποιαδήποτε αναγγελθείσα απαίτηση αμφισβητηθεί παραπέμπεται στο δικαστήριο.

Ωστόσο, αν υπάρχουν διαφορές οι οποίες, λόγω του αντικείμενου τους, δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του εμπορικού τμήματος του περιφερειακού δικαστηρίου, παραπέμπονται στο αρμόδιο δικαστήριο για να κριθούν επί της ουσίας τους. Επιπλέον, παραπέμπονται στο εμπορικό τμήμα του περιφερειακού δικαστηρίου, το οποίο αποφαινεται, σύμφωνα με το άρθρο 504, για το ποσό μέχρι το οποίο ο οικείος πιστωτής μπορεί να συμμετάσχει στις συνεδριάσεις του πτωχευτικού συμβιβασμού (Άρθρο 502).

2. Πτωχευτικός συμβιβασμός

Σε περίπτωση πτωχευτικού συμβιβασμού, ο οφειλέτης που αιτείται τον συμβιβασμό πρέπει να αναφέρει στην αίτησή του την ταυτότητα και τον τόπο κατοικίας των πιστωτών του, καθώς και το ύψος των απαιτήσεών τους (άρθρο 3 του νόμου της 14ης Απριλίου 1886).

Η ενημέρωση των πιστωτών πραγματοποιείται με συστημένη επιστολή (άρθρο 8 του νόμου της 14ης Απριλίου 1886). Με την επιστολή αυτή προσκαλούνται να συμμετάσχουν στη συνέλευση των πιστωτών.

Η πρόσκληση δημοσιεύεται επίσης στον Τύπο.

Στο πλαίσιο της συνέλευσης, οι πιστωτές αναγγέλλουν το ποσό των απαιτήσεών τους.

Όπως προαναφέρθηκε, οι εμπραγμάτως ασφαλισμένοι πιστωτές που συμμετέχουν στην ψηφοφορία του πτωχευτικού συμβιβασμού χάνουν την ιδιότητά τους των προνομιούχων πιστωτών (άρθρο 10 του νόμου της 14ης Απριλίου 1886).

3. Αναστολή πληρωμών

Σε περίπτωση αναστολής πληρωμών, ο οφειλέτης επίσης πρέπει να επισυνάψει κατάλογο με τα ονόματα των πιστωτών του, το ύψος των απαιτήσεών τους και την κατοικία τους.

Οι πιστωτές προσκαλούνται με συστημένη επιστολή (άρθρο 596 του εμπορικού κώδικα) και μέσω του Τύπου.

Κατά τη συνέλευση στην οποία έχουν προσκληθεί, πρέπει να αναγγείλουν το ποσό των απαιτήσεών τους (άρθρο 597 του εμπορικού κώδικα).

4. Ελεγχόμενη διαχείριση

Στην περίπτωση της ελεγχόμενης διαχείρισης δεν προβλέπεται διαδικασία αναγγελίας και αποδοχής των απαιτήσεων. Ο οφειλέτης καταγράφει στην αίτησή προς το δικαστήριο την ταυτότητα των πιστωτών του.

Αυτοί ενημερώνονται μεταγενέστερα από το δικαστήριο για το σχέδιο αναδιοργάνωσης ή ρευστοποίησης του ενεργητικού που έχει καταρτιστεί από τους διορισμένους από το δικαστήριο επιτρόπους.

5. Διαδικασία Υπερχρέωσης:

Εντός προθεσμίας ενός μήνα από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης της συλλογικής ρύθμισης των οφειλών στο μητρώο, οι πιστωτές του υπερχρεωμένου οφειλέτη οφείλουν να **αναγγείλουν τις απαιτήσεις τους στην υπηρεσία ενημέρωσης και συμβουλών για θέματα υπερχρέωσης**.

Οι αναγγελίες των απαιτήσεων πρέπει να πληρούν τους όρους των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 17ης Ιανουαρίου 2014, του για την εκτέλεση του νόμου της 8ης Ιανουαρίου 2013 περί υπερχρέωσης.

Υπόδειγμα αναγγελίας παρέχεται στους πιστωτές.

Η επιτροπή διαμεσολάβησης εξετάζει το παραδεκτό των αναγγελθεισών απαιτήσεων.

13 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων; Με ποιον τρόπο κατατάσσονται οι απαιτήσεις και τα δικαιώματα των πιστωτών;

Η θεμελιώδης αρχή που διέπει το πτωχευτικό δίκαιο είναι ότι κάθε πιστωτής πρέπει να λάβει μερίδιο ακριβώς ανάλογο προς το ποσό της απαίτησής του.

Ορισμένοι πιστωτές που διαθέτουν προνόμιο ή εμπράγματη ασφάλεια ικανοποιούνται κατά προτίμηση.

Οι προνομιούχοι πιστωτές κατατάσσονται κατά σειρά προτεραιότητας που ρυθμίζεται με διατάξεις αναγκαστικού δικαίου (εκμισθωτές ακινήτων, ενυπόθηκοι δανειστές, δανειστές με ενέχυρο επί του συνόλου της επιχείρησης και κυρίως το δημόσιο υπό ευρεία έννοια).

Σε γενικές γραμμές, ο σύνδικος ανατρέχει στα άρθρα 2096 έως 2098, 2101 και 2102 του αστικού κώδικα.

Ο σύνδικος πρέπει να επαληθεύσει κάθε απαίτηση ξεχωριστά, ανατρέχοντας στις νομοθετικές διατάξεις και τη νομολογία.

Το καθαρό ενεργητικό προς διανομή μεταξύ των εγχειρόγραφων πιστωτών διανέμεται αναλογικά σύμφωνα με το άρθρο 561 πρώτο εδάφιο του εμπορικού κώδικα.

Όταν ο σύνδικος γνωρίζει το ποσό των αμοιβών που έχει καθορίσει το δικαστήριο, έχει κατατάξει τους προνομιούχους πιστωτές κατά σειρά προτεραιότητας και γνωρίζει το υπολειπόμενο ποσό προς διανομή μεταξύ των εγχειρόγραφων πιστωτών, καταρτίζει σχέδιο διανομής του ενεργητικού, το οποίο υποβάλλει στον εισηγητή-δικαστή. Σύμφωνα με το άρθρο 533 του εμπορικού κώδικα, ο σύνδικος προσκαλεί όλους τους πιστωτές στην απόδοση λογαριασμού με συστημένη επιστολή και επισυνάπτει στην πρόσκληση αντίγραφο του σχεδίου διανομής του ενεργητικού.

Ο πτωχεύσας πρέπει να προσκληθεί με κλήση από δικαστικό επιμελητή, διαφορετικά με δημοσίευμα σε εφημερίδα του Λουξεμβούργου.

Σε περίπτωση που η απόδοση λογαριασμού του συνδίκου δεν αμφισβητηθεί από πιστωτή, ο σύνδικος υποβάλλει το πρακτικό της απόδοσης λογαριασμού, το οποίο καταρτίζεται στη βάση του σχεδίου διανομής του ενεργητικού, στον εισηγητή-δικαστή και στον γραμματέα για υπογραφή.

Με την απόδοση λογαριασμού, ο σύνδικος πληρώνει τους πιστωτές.

14 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας (ιδίως διά πτωχευτικού συμβιβασμού);

1. Πτώχευση

Σε περίπτωση πτώχευσης, όταν έχουν πραγματοποιηθεί οι πληρωμές, ο σύνδικος μπορεί να υποβάλει αίτημα περάτωσης, επί του οποίου εκδίδεται η απόφαση περάτωσης, η οποία, όπως δηλώνει το όνομά της, περατώνει τη διαδικασία πτώχευσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 536 του εμπορικού κώδικα, πτωχεύσας που δεν έχει κηρυχθεί απλός ή δόλιος χρεοκόπος δεν μπορεί πλέον να διωχθεί από τους πιστωτές του, εκτός αν βελτιωθεί η οικονομική του κατάσταση εντός επτά ετών από την απόφαση που περατώνει τη διαδικασία λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού.

Σύμφωνα με το άρθρο 586 του εμπορικού κώδικα, πτωχεύσας ο οποίος έχει εξοφλήσει πλήρως, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, όλες τις οφειλές του, μπορεί να αποκατασταθεί, βάσει σχετικής αίτησης στο Ανώτατο Δικαστήριο.

2. Πτωχευτικός συμβιβασμός, αναστολή πληρωμών, ελεγχόμενη διαχείριση

Όσον αφορά τον πτωχευτικό συμβιβασμό, την αναστολή πληρωμών και την ελεγχόμενη διαχείριση, η απόφαση του δικαστηρίου που χορηγεί το αιτούμενο μέτρο περατώνει τη διαδικασία.

Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει στον πτωχεύσαντα οφειλέτη τόσο αστικές όσο και ποινικές κυρώσεις.

Αν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι η πτώχευση είναι συνέπεια σοβαρού και κατάφωρου παραπτώματος του πτωχεύσαντος, μπορεί να του απαγορεύσει την άσκηση εμπορικής δραστηριότητας είτε άμεσα είτε μέσω άλλου προσώπου. Αυτή η απαγόρευση περιλαμβάνει επίσης απαγόρευση της ανάληψης θέσης με εξουσίες λήψης αποφάσεων σε εταιρεία.

Μεταξύ των άλλων αστικών κυρώσεων περιλαμβάνονται, στις περιπτώσεις πτώχευσης εμπορικής εταιρείας, η δυνατότητα επέκτασης της πτώχευσης στους διαχειριστές της, καθώς και η δυνατότητα άσκησης αγωγής βάσει των άρθρων 1382 και 1383 του αστικού κώδικα (ευθύνη βάσει του κοινού δικαίου) και βάσει των άρθρων 59 και 192 του νόμου περί εμπορικών εταιρειών.

Μπορεί επίσης να επιβληθούν ποινικές κυρώσεις (για χρεοκοπία) σε βάρος του πτωχεύσαντος.

Όσον αφορά τον πτωχευτικό συμβιβασμό, ο επωφελούμενος από αυτόν οφειλέτης υποχρεούται να ικανοποιήσει τους πιστωτές του σε περίπτωση βελτίωσης της οικονομικής του κατάστασης (άρθρο 25 του νόμου της 14ης Απριλίου 1886 σχετικά με τον προληπτικό πτωχευτικό συμβιβασμό).

Ο συμβιβασμός δεν έχει καμία επίπτωση στις ακόλουθες οφειλές:

τους φόρους και τις λοιπές δημόσιες επιβαρύνσεις,

τις απαιτήσεις που εξασφαλίζονται με προνόμιο, υποθήκη ή ενέχυρο,

τις απαιτήσεις για οφειλόμενη διατροφή.

15 Ποια είναι τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας, οι πιστωτές λαμβάνουν, σε περίπτωση ύπαρξης ενεργητικού, είτε το πλήρες ποσό της απαίτησής τους είτε ποσοστό του ποσού της απαίτησής τους, ανάλογα με την περίπτωση, σύμφωνα με τους όρους της διανομής που ορίζονται στην απόφαση περάτωσης.

Αν ο πτωχεύσας δεν έχει κηρυχθεί απλός ή δόλιος χρεοκόπος, δεν μπορεί πλέον να διωχθεί από τους πιστωτές του, εκτός αν βελτιωθεί η οικονομική του κατάσταση εντός επτά ετών από την απόφαση περάτωσης της διαδικασίας πτώχευσης.

Οι πιστωτές μπορούν επίσης να ασκήσουν αγωγή βάσει των άρθρων 1382 και 1383 του αστικού κώδικα, επικαλούμενοι ευθύνη των διαχειριστών του πτωχεύσαντος βάσει του κοινού δικαίου, ή να ασκήσουν αγωγή βάσει των άρθρων 59 και 192 του νόμου περί εμπορικών εταιρειών (ευθύνη διευθυντών και διαχειριστών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους).

16 Πού καταλογίζονται το κόστος και οι δαπάνες της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Τα έξοδα της αίτησης πτώχευσης εντάσσονται στα έξοδα της πτωχευτικής περιουσίας.

Δεδομένου ότι πρόκειται για έξοδα που πραγματοποιήθηκαν προς το συμφέρον της πτωχευτικής διαδικασίας, τα έξοδα αυτά καταβάλλονται από την πτωχευτική περιουσία πριν ο σύνδικος διανείμει το υπόλοιπο ενεργητικό στους διάφορους πιστωτές.

Ο νόμος της 29ης Μαρτίου 1893 σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τη διαδικασία ελλείμματος καθορίζει στα άρθρα 1 και 2 τα διάφορα έξοδα που μπορεί να προκύψουν από τις διατυπώσεις που απαιτούνται για την διαδικασία αφερεγγυότητας και ρυθμίζει τη σειρά καταβολής τους σε περίπτωση ανεπάρκειας του ενεργητικού.

Το αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο καθορίζει τις αμοιβές του συνδίκου βάσει του κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου της 18ης Ιουλίου 2003.

Εναπόκειται στον σύνδικο να υποβάλει στο εμπορικό τμήμα του περιφερειακού δικαστηρίου δήλωση των αμοιβών και των εξόδων του βάσει του ενεργητικού που έχει ανακτηθεί.

Το άρθρο 536-1 του εμπορικού κώδικα προβλέπει στο δεύτερο εδάφιο του ότι τα έξοδα και οι αμοιβές για τις πτωχεύσεις που περατώνονται λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού καταβάλλονται από την Υπερσία Έμμεσων Φόρων υπό τους όρους που καθορίζονται από τον νόμο της 29ης Μαρτίου 1893 σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τη διαδικασία ελλείμματος.

17 Ποιοι είναι οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, της ακυρώσεως ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιοπραξιών;

1. Πτώχευση

Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση μπορεί να ορίσει ως χρόνο παύσης των πληρωμών του πτωχεύσαντος ημερομηνία προγενέστερη της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση. Εντούτοις, η ημερομηνία αυτή δεν μπορεί να προηγείται της εν λόγω απόφασης περισσότερο από 6 μήνες.

Προκειμένου να διαφυλαχθούν τα συμφέροντα των πιστωτών, η περίοδος μεταξύ της παύσης των πληρωμών και της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση χαρακτηρίζεται ως «**ύποπτη περίοδος**».

Ορισμένες πράξεις εντός αυτής της περιόδου που θα μπορούσαν να βλάψουν τα συμφέροντα των πιστωτών είναι **άκυρες και χωρίς αποτέλεσμα**. Πρόκειται κυρίως για:

κάθε πράξη διάθεσης από τον πτωχεύσαντα κινητού ή ακινήτου περιουσιακού στοιχείου από χαριστική αιτία, ή από επαχθή αιτία αν η τιμή διάθεσης είναι προδήλως υπερβολικά χαμηλή σε σχέση με την αξία του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου,

κάθε πληρωμή που έχει πραγματοποιηθεί, είτε με μετρητά είτε σε είδος, με εκχώρηση, συμψηφισμό ή άλλως, για χρέος που δεν ήταν ακόμη ληξιπρόθεσμο,

κάθε πληρωμή που έχει πραγματοποιηθεί με τρόπο άλλον από την καταβολή μετρητών ή εμπορικών αξιογράφων για χρέος που ήταν ληξιπρόθεσμο,

κάθε πράξη παραχώρησης από τον οφειλέτη εμπράγματος βάρους ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος για χρέος προγενέστερο της παύσης των πληρωμών.

Αντίθετα, άλλες πράξεις δεν είναι αυτοδίκαια άκυρες.

Ορισμένες πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν από τον πτωχεύσαντα για ληξιπρόθεσμες οφειλές και όλες οι άλλες επαχθείς δικαιοπραξίες που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της ύποπτης περιόδου μπορούν να ακυρωθούν αν αποδειχθεί ότι οι τρίτοι που έλαβαν τις πληρωμές ή που συναλλάχθηκαν με τον πτωχεύσαντα **γνώριζαν ότι αυτός τελούσε σε κατάσταση παύσης πληρωμών**.

Όταν ένας πιστωτής γνωρίζει ότι ο οφειλέτης του βρίσκεται σε αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του, δεν πρέπει να επιδιώκει την προνομιακή ικανοποίησή του σε βάρος της ομάδας των πιστωτών.

Οι **υποθήκες και τα προνόμια** που έχουν αποκτηθεί εγκύρως μπορούν να εγγραφούν μέχρι την ημέρα της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση.

Αντιθέτως, οι εγγραφές που έλαβαν χώρα εντός του **δεκαήμερου πριν από την παύση των πληρωμών** ή μεταγενέστερα μπορούν να κηρυχθούν άκυρες αν παρήλθαν περισσότερες από 15 ημέρες μεταξύ της ημερομηνίας της πράξης σύστασης της υποθήκης και της ημερομηνίας της εγγραφής.

Τέλος, όλες οι **πράξεις ή πληρωμές που έγιναν κατ' εξαπάτηση των πιστωτών**, δηλαδή που πραγματοποιήθηκαν από τον οφειλέτη εν γνώσει της ζημίας που θα προκαλούσε στον πιστωτή (π.χ. μειώνοντας την πτωχευτική περιουσία, παραβιάζοντας τη σειρά κατάταξης των πιστωτών κ.λπ.) θεωρούνται άκυρες, ανεξάρτητα από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβαν χώρα.

Ο θεσμός της ύποπτης περιόδου δεν εφαρμόζεται στις **συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης**, καθώς και στις **μελλοντικές απαιτήσεις που έχουν εκχωρηθεί σε οργανισμό πλοιοποίησης**.

2. Πτωχευτικός συμβιβασμός

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που διεξάγεται για την επίτευξη του πτωχευτικού συμβιβασμού, ο οφειλέτης δεν μπορεί να προβεί σε πώληση, παραχώρηση υποθήκης ή ανάληψη υποχρεώσεων χωρίς την άδεια του εντεταλμένου δικαστή.

3. Ελεγχόμενη διαχείριση

Από την ημερομηνία της απόφασης που διορίζει εντεταλμένο δικαστή για την πραγματοποίηση της απογραφής της επιχείρησης, ο έμπορος δεν μπορεί, επί ποινή ακυρότητας, προβεί σε πώληση, παραχώρηση υποθήκης ή ενέχυρου, ανάληψη υποχρεώσεων ή λήψη κινητών κεφαλαιουχικών στοιχείων χωρίς έγγραφη άδεια του εντεταλμένου δικαστή.

Επισημαίνεται επίσης ότι ο νόμος σχετικά με την ελεγχόμενη διαχείριση προβλέπει ποινικές κυρώσεις για τον έμπορο ο οποίος αποκρύπτει μέρος του ενεργητικού του, διογκώνει το παθητικό του ή επιτρέπει τη συμμετοχή πιστωτών των οποίων οι απαιτήσεις εμφανίζονται διογκωμένες.

4. Υπερχρέωση

Ο δικαστής μπορεί, κατά περίπτωση, να διορίσει πρόσωπα επιφορισμένα να παράσχουν βοήθεια κοινωνική, εκπαιδευτική ή οικονομικής διαχείρισης, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το μέρος του εισοδήματος του οφειλέτη που δεν προορίζεται για την αποπληρωμή των χρεών του θα χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται.

Κατά την εκπλήρωση της αποστολής τους, τα πρόσωπα αυτά νομιμοποιούνται να λάβουν κάθε μέτρο που αποσκοπεί στην αποτροπή της χρησιμοποίησης του εν λόγω εισοδήματος για σκοπούς άλλους από αυτούς για τους οποίους προορίζεται ή της βλάβης των συμφερόντων του οικογενειακού περιβάλλοντος του οφειλέτη.

Τελευταία επικαιροποίηση: 29/10/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.